

Заменик

Сторана седмизе Рече Института Никола Тесле
државне 31. III. 1946 у II⁶ у противречне Института.

Присутни: II. Табуловић, Милановић, Јустић,
Зр. Јотановић, А. Јанјановић, Мр. Јотановић, Пау-
лар Милковић, Божа Ђорђевић, Зр. Ђ. Крстуловић,
Зр. Камасија, Кнж. Ваучић, Кнж. Милановић, Зр. Ђот-
ановић, Кнж. Јокић, Кнж. Ваучић, - као гости А. Ђо-
ковић и З. Милић.

Дневни ред:

- 1.) Похвалом речу председника II Табуловића
- 2.) Рубике заменика се промене сторана седмизе
- 3.) Рубике извештаја о раду и стању Института
- 4.) Извештај променама језика
- 5.) Избор малог Јотановића државне из Зр. Ђорђе-
вића Никола Тесла
- 6.) Извештај и промене извештаја Зр. Ђорђе-
вића
- 7.) Експозиција.

~~Извештај~~ Председник II-р Богдан Јовановић поздравно је присуство
чланове овим говором:

Господе,

За најмање два месеца повратиле се равно 10 година како је основан
Институт Никола Тесле. Подизајући овај живи споменик, посвећен слави
великог дела Теслине, ми смо стекли три света да оштримо ово засјење
Николе Тесле у колаборацији са страним научницима и у великој
уједињеној нашој с њима приложимо нашег духа и наших духовних напора
простирамо више светлости по широким пољима, која је обудвајала дубока
мисли Теслине.

То је био први и посредни разлог, који се одражава ушло у
свему нашој концепцији о организацији Института. Али је било и
других, посредних разлога, због којих смо основали Институт.

Ми смо млад народ - народ, који је до свој духовној услона дошао
али поред њихових љубави духа и по томе смо ми дужниши љубави и
љубави свету. Али, дуге преде братства, то је дехтив ситног реде -
који по волу иштрајиву од нас прети да и будемо само дужниши, вет
и дородави.

У своје време, у 16 веку, пувени француз Франсоа Раблеа
говорио је: "Замислите руду свет, у коме свело и пожуљене и дукује
и верује да је пожуљене дело неба, а братав духа агројела брочина".
Свет о коме је он говорио, то је свеукупне и заједнице људи
свих људских интелектуална. Та људи зове се Наука, која по својој
вредности и свом значењу претставља највећу дело људског духа -
оног немирног духа, коме је суђење "да више иштрају нешто да се зна,
да више брести, нешто да налази истину." И најослепљујућу једну једну
разлој, због кога смо само на широм ^{осваја} заједну бесмисленост
основати Интелектуална Мисао нешто по оној мисли, по коме је - какав
слава и какав понос за наш мали народ - у Паризу издржати и основати
Интелектуална Марсела Бертелија, људи људи споредна бесмисленост. Тој је
разлој, као што је више видети, људи прираде.

Познато је, да писници, људи и уметници у своје дело
остављају трагове своје личности. У делу наука, моралиста, великих
проналазача и људи, који су родили не интелектуалном формирању
целине, ни се трагови не виде, јер њихово дело и њихово стварале, то је
пламен гњу светлости сви виде - то је истина; али је истина и то, да има
од њих који светлости виде, и види и руду онога који га је прихватио и који
му је и свој светов час. То је рука преде за се више као створила света, да
да се и сам створац видио. И так у пламену и своју раде самога
Интелектуална, предало је по замисли основача светових да се види и свој
и људи дела и људи упућивања мисао бесмисленост.

Наше наде биле су велике; појединости за рад разноврне и
многе, а перјективне најмање. Материјална средства за издржању
Интелектуална била су оскудна; економија самог Интелектуална за
гитов један низ година одвојена, а морална и материјална постоје стварност
света обична. То је најважније и великим пламена, који се у велику до

јавно. Али она што смо могли издати зграду ³⁰ Института, дошло је
раш. По интенивности и величини планова, који се у њему био водио; по
оружју којим се био водио и по последицама које је изазвао, тој рат, бесумно
баца у присека све досад у историји забележене ратове и сукобе - пак
и она највећи и најдровији. Не војске аутоматских оружја, већ безмало сви
народи који живе на куглој Земљи, сударили се у ваздуху, на разним
континентима и разним морима тако, да смо се суринале у велику свест о
ратујем ратобивима, гуди своју светлост и блуде у својим бојама на мучним
и језовитим сцената постоје велике и катастрофалне историјске драме, која
се се јуриши делом и у свој свирепости одиграли и на нашој туди. Међу
армак жртвала русинске обисти немачке био је баш сам Институт Николе
Тесле. На дан 6 априла 1941. године немачки бомбе бацале из авиона,
погодили су нашу зграду, која је већ била озидана до првог спрата и рад је
на целом делу зидова престанути. Један до Института је попузио
у истој рати однео, а остале нама иновина изгубила је своју брност.
Али нуди само престанути зидове зграде. Уео рад Института је у главним
медијама био ситно, истако је ренијат услова и она наша велика комунална,
по којој се Институт Николе Тесле ишо да зову своје међународне обилује;
да тим самим дође до јуног знања и да се врати у један рат са великим
научним инстинктима у свету - с француским у Лондону, с Берлинским
у Паризу и с Милет-Милеровим у Јуроскому, - данас се востанак не
може остворити. О томе смо много говорили у Цијери Института. Због
великог имена Николе Тесле нисмо могли и морали нисмо ни смели, доћи
одлучу да се Институт уели. У такву средину и недосијуту одлучу
Цијера нуди ни дошла, ни, и да је до те одлуче било дошло, ту у
ојравданом револути и одбрани престанак нашег народа, не би одобрио ни
наш с Друштво ни наша држава. И ми смо дошли одлучу да Институт
и дане ради, огујути Боје дане.

Најустим смо своју велику мисао о Институту Николе Тесле
и свој велики арבותити и добро смисао план и одлучили смо да се
засад ограничимо на један много уми. У чему је тој план, по Тесле
видети из извештаја који је Вал директор Института с. Божман пронио.
Мили с. Божмана, за аротити свој извештај.

Својом је с. Божман проширио закључке са прелиминарних седница и извештај о раду и стању Института, који се налази у архиви Института.

Закључке и извештај су приликом:

Проф. Воја Милошевић проширио је извештај предлога рада који је иначе приликом.

У дискусији ко анкетне буџете рада Института, учествовали су с.с. Божман, председник Гавриловић, проф. Владо Јовановић и проф. Милошевић. После ове дискусије одлучено је:

1) Да се приступи припремању научног рада, да их научни Одбор прегледа и однесе извештај и предлог Валу.

2) Да Уједињени одбор приступи припреми планова за следеће године малог пословног или послодавачког друштва малог дела зграде и однесе извештај Валу.

3) Да се одржи прослоба писмени деведесетогодишњице, која је од 10. јуна 1946. ~~године~~ буде организована од прослоба за ~~Институт~~ Институт сајетници у везу са Филозофским Академичким Научним и Београдским Универзитетом.

На предлог с.с. Божмана изабрани су за чланове Уједињеног одбора Института с.с. Сава Косановић, директор Мислава Ђекић и др. Милош Радошевић.

Коштом је издржан данашњи рад, председник с.с. Гавриловић се захвально приступио маловална и закључило седницу у 13 часова.

Др. Милош Радошевић